

Vlaams
Parlement

stuk **2462** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 11 februari 2014 (2013-2014)

Voorstel van resolutie

van mevrouw Marijke Dillen

betreffende het wegwerken
van de knelpunten van leeftijdsgrenzen
in de Vlaamse regelgeving

TOELICHTING

Op 23 september 2008 verscheen in het Belgisch Staatsblad het Vlaamse decreet houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid. Met dat decreet beoogt het Vlaams beleid ervoor te zorgen dat eenieder volwaardig kan participeren aan de Vlaamse samenleving en dat discriminatie wordt bestreden en voorkomen. Met het kaderdecreet in verband met gelijke kansen en gelijke behandeling heeft de Vlaamse Regering een aantal Europese discriminatierichtlijnen vertaald naar de verschillende Vlaamse bevoegdheidsdomeinen.

Sinds 2005 integreert de Vlaamse overheid het ‘gelijkekansenperspectief’ volgens een open coördinatiemethode (OCM) in elk bevoegdheidsdomein. De Vlaamse Regering bepaalt daarbij de doelstellingen die elke minister binnen zijn domein moet realiseren. Die manier van werken werd opgenomen in het Gelijkekansendecreet en werd via een besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 ook concreet van kracht.

Het Gelijkekansendecreet geeft in de eerste plaats een opsomming van de verschillende discriminatiegronden, of de zogenaamde beschermde kenmerken. Een ongelijke behandeling, zonder objectieve rechtvaardiging, op grond van een van die kenmerken is strafbaar. Leeftijd wordt expliciet in het decreet opgenomen als een van de kenmerken.

Het Gelijkekansendecreet richt zich exclusief op de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. Het gaat daarbij in grote mate om kwesties die betrekking hebben op arbeid en werkgelegenheid, maar evengoed op gezondheidszorg, onderwijs en sociale voordelen. Het in artikel 20 en 21 van het decreet geëxpliceerde toepassingsgebied van het decreet vermeldt niets over een gerechtvaardigde invoering van een leeftijdsgrens om budgettaire redenen. Dat geldt ook voor artikel 22, 23, 24 en 25 van het decreet, die betrekking hebben op bijzondere bepalingen.

De indieners stellen vast dat ondanks het Gelijkekansendecreet en bijbehorend regeringsbesluit er in de Vlaamse regelgeving nog altijd leeftijdsgrenzen worden ingebouwd die ingevoerd worden om budgettaire redenen.

Dat is onder meer het geval in de regelgeving van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, waar de leeftijdsgrens bijvoorbeeld 65 jaar is bij de rechtstreeks toegankelijke hulp voor mensen die behoefte hebben aan beperkte, handicapspecifieke ondersteuning. Wie nadien een handicap oploopt, wordt verwezen naar de ouderenzorg met als gevolg een aantal financiële repercussies. Ook de aanvraag voor ondersteuning van een handicap die het gevolg is van een verkeers- of arbeidsongeval of een ander ongeval, van een beroepsziekte of van een medische fout moet ingediend worden voordat men 65 jaar is.

Leeftijdsdiscriminatie wordt in onze samenleving minder ernstig genomen dan andere discriminatiegronden. Leeftijd is immers geen verboden criterium; in ons maatschappelijk verkeer maken we vaak een gerechtvaardigd en redelijk onderscheid op basis van leeftijd. We zijn het gewoon onderscheid te maken op basis van leeftijd. Dat heeft tot gevolg dat we het moeilijk hebben om leeftijdsdiscriminatie als dusdanig te herkennen. Er is bijgevolg veel te weinig weerstand tegen de oude stugge veronderstellingen die we gewoon zijn te hanteren: het is correct dat oudere werknemers moeten plaatsmaken voor jongere die families moeten onderhouden; oudere werknemers kunnen niet mee met hun tijd en met technologische vernieuwingen; het heeft niet veel zin nog te investeren in de vorming van oudere werknemers enzovoort.

De tijd is aangebroken voor een grondige mentaliteitswijziging. Onze samenleving verandert: een sterk toegenomen levensverwachting en de vergrijzing hebben hun effecten. Het is de hoogste tijd dat we ons maatschappelijk handelen aanpassen aan die veranderingen.

Het is belangrijk te onthouden dat noch de Belgische wetgeving noch de Europese richtlijn de regels inzake leeftijdsdiscriminatie beperken tot een bepaald leeftijdssegment. Telkens wanneer er een onderscheid gemaakt wordt op basis van leeftijd, moet dat dus objectief en redelijk verantwoord kunnen worden. De indieners van dit voorstel van resolutie gaan ervan uit dat de Vlaamse overheid ter zake een voorbeeldfunctie heeft en dat elke vorm van (negatieve) leeftijdsdiscriminatie in de Vlaamse regelgeving dan ook moet worden weggewerkt.

Marijke DILLEN

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- gelet op:
 - 1° het al enige jaren geleden in werking getreden Gelijkekansendecreet (het decreet van 10 juli 2008 houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid);
 - 2° het gegeven dat nog niet in alle Vlaamse regelgeving een aantal knelpunten van leeftijdsgrenzen en hun effect op oudere personen zijn weggewerkt;
 - 3° de minder gunstige maatschappelijke positie van oudere personen, vooral op het vlak van de arbeidsmarkt en de domeinen Mobiliteit, Huisvesting, Gezondheid en Zorg;
- vraagt de Vlaamse Regering:
 - 1° de binnen de Vlaamse regelgeving nog aanwezige leeftijdsgrenzen en hun effect op oudere personen te inventariseren;
 - 2° een stappenplan uit te werken om alle knelpunten in verband met leeftijdsgrenzen in de Vlaamse regelgeving weg te werken;
 - 3° de nodige financiële middelen vrij te maken om budgettaire middelen ter beschikking te stellen voor het wegwerken van de leeftijdsgrenzen in de Vlaamse regelgeving;
 - 4° een beleid uit te werken waarbij de maatschappelijke positie van oudere personen gunstig wordt beïnvloed en waarbij de sociale integratie van de senioren wordt verbeterd en gestimuleerd, met bijzondere aandacht voor de alleenstaande ouderen.

Marijke DILLEN